

Sygn. akt VIII C 1449/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 19 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa Bank (...) S.A. w W.

przeciwko R. G.

o zapłatę

zasądza od pozwanego R. G. na rzecz powoda Bank (...) S.A. w W. kwotę 5.352,84 zł. (pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, przy czym nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od dnia 21 marca 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 91,38 zł. (dziewięćdziesiąt jeden złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1449/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 21 marca 2017 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od R. G. kwoty 5.352,84 zł. z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 21 marca 2017 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 13 listopada 2015 r. zawarł z R. G. umowę pożyczki pieniężnej w kwocie 5.957,45 zł, którą pozwany zobowiązał się zwrócić wraz z należnymi odsetkami, opłatami i prowizją, najpóźniej do 3 listopada 2022 r. Z uwagi na brak wymagalnej płatności powód wypowiedział umowę pożyczki w dniu 4 listopada 2016 r., w związku z czym roszczenie stało się wymagalne od dnia 15 grudnia 2016 r. Na dochodzoną pozew kwotę składa się 5.275,18 zł. tytułem niespłaconego kapitału oraz 77,66 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek umownych wyliczonych za okres od 28 stycznia 2017 r. do 20 marca 2017 r.

(pozew k. 2- 3)

Nakazem zapłaty z dnia 5 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie zasądził od R. G. na rzecz powoda dochodzoną pozew kwotę wraz umownymi odsetkami i kosztami postępowania.

(nakaz zapłaty k. 4 v.)

Sprzeciwem wniesionym w dniu 27 kwietnia 2017 r. R. G. zaskarżył powyższy nakaz zapłaty podnosząc, że zaprzecza twierdzeniom pozwu w całości.

(sprzeciw k. 5)

Postanowieniem z dnia 26 maja 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Łodzi- Widzewa w Łodzi z uwagi na wniesienie sprzeciwu.

(nakaz zapłaty k. 7 v.)

W piśmie procesowym z dnia 26 września 2017 r. powód podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(pismo procesowe powoda k. 68, pozew wniesiony na urzędowym formularzu k. 69- 70)

Również w odpowiedzi na sprzeciw, powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko podnosząc, że twierdzenia pozwanego są gołosłowne.

(pismo procesowe powoda k. 85)

Do dnia zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 92)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 listopada 2015 roku R. G. zawarł z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki ekspresowej nr P./ (...), w ramach której bank udzielił pozwanemu pożyczki w wysokości 5.957,45 zł. Zgodnie z zawartą umową pozwany zobowiązał się do zapłaty prowizji w kwocie 357,45 zł. Pożyczka została udzielona do dnia 3 listopada 2022 r. oraz została oprocentowana według zmiennej stopy procentowej ustalonej na podstawie zmiennej Stopy Bazowej P. Ekspresowej, nie więcej jednak niż w wysokości odsetek maksymalnych.

(umowa o pożyczkę pieniężną k. 72- 75)

Pismem z dnia 4 listopada 2016 roku powód wypowiedział pozwanemu przedmiotową umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu licząc od daty doręczenia pisma, z powodu braku spłaty przeterminowanego zadłużenia. Pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 8 listopada 2016 r.

(wypowiedzenie umowy k. 80, dowód doręczenia k. 80 v.)

Na dzień 21 września 2017 roku zadłużenie pozwanego z tytułu przedmiotowej umowy bankowej wynosiło 5.688,16 zł., z czego należność główną stanowiła kwota 5.275,18 zł., 345,31 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek oraz 67,67 zł. tytułem kosztów sądowych.

(wyciąg z ksiąg bankowych k. 71)

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczności bezsporne)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W przedmiotowej sprawie Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od R. G. kwoty 5.352,84 zł. z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 21 marca 2017 r. do dnia zapłaty, tytułem zobowiązania wynikającego

z zawartej w dniu 3 listopada 2015 roku umowy pożyczki ekspresowej nr P./ (...). R. G. w złożonym sprzeciwie nie powołał żadnych zarzutów poprzestając jedynie na stwierdzeniu, że zaprzecza twierdzeniom pozwu w całości.

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że strony zawarły w dniu 3 listopada 2015 r. umowę pożyczki pieniężnej. Fakt jej zawarcia został udowodniony przez stronę powodową poprzez złożenie pisemnej umowy. Poza tym strona powodowa złożyła dwa wezwania pozwanego do zapłaty, wypowiedzenie umowy pożyczki oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych banku. Zatem Sąd uznał, że powód udowodnił dochodzone roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać odsetek za czas opóźnienia, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe; jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (art. 481 § 2 k.c.). Tym samym za podstawę rozstrzygnięcia o odsetkach ustawowych należało przyjąć art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c. z uwagi na fakt, iż na objętą żądaniem pozwu kwotę składały się także odsetki.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Roszczenie powoda zostało uwzględnione w całości. Wobec tego Sąd w całości obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów procesu w łącznej kwocie 91,38 zł. Poniesione przez stronę powodową koszty to opłata od pozwu w wysokości 67 zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz opłata za poświadczenie pełnomocnictwa za zgodność z oryginałem w wysokości 7,38 zł.